

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní Martinou Radkovou ve věci

žalobce: **P. K.**
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Pod kaštany 245/10, 160 00 Praha

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 10. 2021, č. j. KUOK 106831/2021, ve věci
opožděného odvolání

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**
- III. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl jako opožděné odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Olomouce (dále jen „magistrát“) ze dne 22. 2. 2021, č. j. SMOL/049440/2021/OARMV/ DPD/Krp.
2. Odvolání podal v poslední den lhůty 18. 3. 2021 za žalobce Ing. M. J. bez plné moci. Magistrát vyzval žalobce a současně i Ing. M. J. k doložení plné moci, ale ani jeden z nich ji nedoložil. Žalobce podal shodné odvolání sám dne 22. 3. 2021, tj. za pět dnů. O tomto odvolání žalobce rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.
3. Spornou otázkou bylo, zda odvolání bylo opožděné.

4. **Žalobce v žalobě** namítal, že žalovaný rozhodl dvakrát v téže věci, tj. o jednom odvolání dvakrát. Odvolání bylo včasné. Nešlo o samostatné odvolání, ale o potvrzení odvolání ze dne 18. 3. 2021.
5. Ing. M. J. podal odvolání jménem žalobce dne 18. 3. 2021, tedy v poslední den odvolací lhůty, a to ze své datové schránky. Následně bylo podání v pětidenní lhůtě potvrzeno z datové schránky samotného žalobce, konkrétně dne 22. 3. 2021. Tím došlo k připojení podpisu žalobce (za užití fikce podpisu, přiznané podáním učiněnému datovou schránkou) pod odvolání, a to ve lhůtě k jeho potvrzení (elektronicky podepsaným způsobem). Magistrát měl nadále jednat přímo se žalobcem.
6. Žalobce shledal oporu pro svůj právní názor v nálezů Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2522/2010, podle kterého „je-li podání, jímž se zahajuje řízení, podepsáno i účastníkem řízení (osobou, jejímž jménem ten, kdo vystupuje jako zmocněnec, v řízení jedná), pohlíží soud nadále na uvedeného účastníka jako na osobu, jež v řízení zastoupena není.“
7. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** odkázal na napadené rozhodnutí o odvolání, ve kterém se vypořádal s odvolacími námitkami, které se shodují se žalobními body. Odvolání Ing. M. J. bylo nepřipustné a odvolání žalobce bylo opožděné. Ani jeden z nich na výzvu žalovaného nepředložili plnou moc pro Ing. M. J. k podání odvolání.
8. **Soud přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).
9. **Žalovaný v rozhodnutí o odvolání** popsal, že magistrát rozhodnutí o přestupku doručil žalobci dne 3. 3. 2021 do jeho datové schránky. Magistrát obdržel dne 18. 3. 2021 datovou zprávu z datové schránky Ing. M. J., obsahující včasné blanketní odvolání proti rozhodnutí o přestupku. Magistrát usnesením ze dne 30. 4. 2021 vyzval žalobce k doložení plné moci pro Ing. M. J. a stanovil k tomu lhůtu do tří dnů od doručení usnesení. Usnesení bylo doručeno žalobci dne 5. 5. 2021 a Ing. M. J. dne 30. 4. 2021, do jejich datových schránek. Na tuto výzvu k doložení plné moci nikdo nereagoval. Podle § 81 odst. 1 správního řádu může odvolání podat účastník řízení, kterým je v tomto případě obviněný, případně jeho zmocněnec. Žalovaný dospěl k závěru, že odvolání podala osoba, která k tomu nebyla oprávněná, protože nebyla doložena plná moc. Proto nelze pohlížet na Ing. M. J. jako na zmocněnce žalobce. Podle § 33 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí o odvolání (dále jen „správní řád“), zmocnění k zastoupení se prokazuje písemnou plnou mocí. Odpovědnost za řádnou volbu zmocněnce má sám účastník řízení. Lhůta pro podání odvolání se odvíjela od data 3. 3. 2021, kdy bylo rozhodnutí o přestupku doručeno žalobci. Tato lhůta marně skončila uplynutím dne 18. 3. 2021 a následující den rozhodnutí o přestupku nabylo právní moci. Ing. M. J. podal odvolání dne 18. 3. 2021, tedy v zákonné lhůtě, avšak jeho zmocnění nebylo nijak doloženo. Nezbyvá než nahlížet na odvolání podané žalobcem 22. 3. 2021 jako na opožděné, protože Ing. M. J. nebyl zmocněn k podání odvolání a odvolání žalobce nebylo jeho potvrzením, ale bylo podáno po uplynutí odvolací lhůty. Proto žalovaný odvolání v souladu s § 92 odst. 1 správního řádu jako opožděné zamítl. Žalovaný neshledal předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, ani pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Nebyly zde skutečnosti, které by uplatnění mimořádných opravných prostředků odůvodňovaly.

10. Soud ze správního spisu ověřil, že průběh správního řízení tak, jak ho popsali žalobce a žalovaný, odpovídá obsahu správního spisu.
11. Soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.
12. Spornou otázkou bylo, jestli odvolání žalobce (doručené magistrátu 22. 3. 2021) bylo opožděné i přesto, že Ing. M. J. ho doručil magistrátu včas a žalobce ho poté 22. 3. 2021 dle svého přesvědčení potvrdil, a to za situace, kdy žalobce ani Ing. M. J. nedoložili v průběhu celého správního řízení magistrátu ani žalovanému plnou moc.
13. Mezi účastníky řízení nebylo sporné, že Ing. M. J. podal odvolání dne 18. 3. 2021, tj. poslední den lhůty pro podání odvolání, a to elektronicky bez doložení plné moci a bez připojení platného uznávaného elektronického podpisu. V poslední den pětidenní lhůty pro potvrzení podání (tj. 22. 3. 2021) podal shodné odvolání žalobce prostřednictvím datové schránky.
14. Žalobce měl za to, že podání ze dne 18. 3. 2021 doplnil v zákonné pětidenní lhůtě v souladu s § 37 odst. 4 správního řádu. Soud se s tímto právním názorem neztotožnil. Pokud by žalobce nebo jeho zmocněnec plnou moc doložili, jednalo by se o podání přípustné. Protože však žalobce ani jeho zmocněnec udělení plné moci po celou dobu správního řízení neprokázali, žalovaný v souladu s § 37 odst. 4 a § 33 odst. 1 správního řádu posoudil odvolání jako nepřípustné. Bylo povinností žalobce zmocnění doložit (§ 33 odst. 1 správního řádu), a to mu muselo být známo, přesto žalobce ani zmocněnec plnou moc nedoložili.
15. Soud souhlasí se žalobcem, že mohl napravit vady podání ze dne 18. 3. 2021 tak, že podal odvolání ze své datové schránky, avšak pouze za předpokladu, že by doložil plnou moc pro Ing. M. J., a tudíž by se pětidenní lhůta pro doplnění podání odvíjela od data 18. 3. 2021, tj. od podání Ing. M.. Protože tomu však tak nebylo (ani jeden z nich plnou moc nedoložil), podání Ing. M. J. nebylo účinné a nemělo na plynutí lhůty pro odvolání žádný vliv. Potom odvolání podané žalobcem bylo podáno již po marném uplynutí lhůty pro odvolání. Jinými slovy podání Ing. M. J. dne 18. 3. 2021 nemohlo vést k faktickému prodloužení lhůty pro podání odvolání o dalších pět dnů, a to pouze proto, že ani žalobce ani Ing. M. J. neprokázali zmocnění žalobce pro Ing. M. J. k podání odvolání.
16. Podle soudu je odkaz na nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2522/2010 nepřiléhavý. V tomto případě rovněž nebyla doložena plná moc pro podatele, avšak oprávněná osoba učinila podání sama, a to k výzvě soudu. Rozdíl oproti posuzované věci spočívá v tom, že Ústavní soud posuzoval případ, kdy obecný soud vyzval podatele k doplnění plné moci nebo podpisu podání, a to výzvou, kde stanovil lhůtu sám soud. Šlo o lhůtu pořádkovou. Naproti tomu v posuzované věci nešlo o pořádkovou lhůtu stanovenou správním orgánem, ale o lhůtu zákonnou. Podle § 83 odst. 1 správního řádu „odvolací lhůta činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.“ Žalobce o prominutí zmeškání lhůty nežádal.
17. Magistrátu nelze vytknout, že by ohledně doplnění zmocnění byl nečinný. Magistrát vyzval k doplnění plné moci Ing. M. J. i žalobce. Magistrát tak ve prospěch žalobce vytvořil podmínky, aby nedostatek podání byl odstraněn. Ani jeden z nich otázku zmocnění nevyjasnil, i když příležitost k tomu dostali a kvalifikovaný průkaz zastoupení magistrátu nedoručili. Jejich postup pak šel k tíži žalobce. Podání Ing. M. J. počátek běhu odvolací lhůty nezaložilo. Podání odvolání žalobcem bylo opožděné.
18. Vydání napadeného rozhodnutí nebránila překážka věci rozhodnuté. Vzhledem k výše uvedenému je zjevné, že odvolání žalobce nebylo potvrzením odvolání jeho zmocněnce a

žalovaný tak rozhodoval o dvou samostatných odvoláních. Na posuzovaný případ se nevztahuje § 48 odst. 2 správního řádu, podle kterého „přiznat totéž právo nebo uložit tutéž povinnost lze z téhož důvodu téže osobě pouze jednou“. V případě citovaných odvolání nešlo o přiznání práva či uložení povinnosti, nešlo o pozitivní rozhodnutí, ale negativní (zamítavé), nejednalo se o stejný nárok či skutek.

19. Pro úplnost soud dodává, že o žalobě proti rozhodnutí žalovaného, kterým zamítl odvolání podané Ing. M. J. jako nepřípustné, rozhodl rozsudkem ze dne 28. 2. 2023, č. j. 72 A 31/2021-42. Žalobce proti tomuto rozsudku nepodal kasační stížnost.
20. Závěrem soud shrnuje, že správní orgány zjistily správně skutkový stav, vybraly správně právní předpisy, pod které jej subsumovaly a z toho vyvodily v souladu se zákonem správné skutkové i právní závěry, se kterými se soud ztotožnil.
21. Soud rozhodl o nákladech řízení v souladu s § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III) a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, respektive ani úhradu nákladů řízení nepožadoval, proto se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 28. dubna 2023

Martina Radkova v. r.
samosoudkyně

